

БЕЧКА КОНВЕНЦИЈА [CISG]

српски	
Црна Гора	Република Србија
 Montenegro / Montenegro	 Serbien / Serbia
Serbisch	Serbian
Darbietung:	Presentation:
A. Elektronischer Text *) B. Gescannter Text	A. Electronic format *) B. Scanned text
Die ehemalige Sozialistische Föderative Republik Jugoslawien (SFRJ) trat dem UN-Kaufrecht mit Wirkung ab 01.01.1988 bei. Der Text des Übereinkommens wurde amtlich in sechs Sprachen - Albanisch, Kroato-serbisch, Mazedonisch, Serbokroatisch , Slowenisch und Ungarisch - übersetzt. Die SFRJ verkündete sie mit der englischen Original-fassung in entsprechend sechs Ausgaben des „Amtsblatt: Internationale Verträge“ Nr. 10/1984 vom 31.12.1984. Dargestellt wurden die einzelnen Sprachen in Synopse mit der englischen Fassung. Montenegro und Serbien als zwei der Nachfolgestaaten der SFRJ haben die amtliche serbokroatische Übersetzung von 1984 (Schrift: Kyrillisch (Serbien)) beibehalten. Die Sprache wird aber nun als Serbisch bezeichnet.	The accession of the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia (SFRY) to the Convention entered into force on 01.01.1988. The text of the Convention was officially translated in six languages: Albanian, Croato-Serbian, Hungarian, Macedonian, Serbo-Croatian and Slovenian. SFRJ promulgated these texts together with the authentic English text in six issues of “Official Gazette: International Agreements” no. 10/1984 of 31.12.1984. The scanned text shows the original of the Official Gazette in Cyrillic (Serbian) script. Montenegro as well as Serbia have retained the official Serbo-Croatian translation of 1984 (Script: Cyrillic (Serbian)). However the name of the language has been changed to Serbian .
Bereitgestellt von Professor Dr. Heinz Albert Friehe, Rechtsanwalt, Salzgitter (Deutschland) *) Der Autor dankt Frau Katarina Jovicic, LL.M, Research Associate, Institute of Comparative Law, Belgrad, Serbien, für die Überlassung der von ihr erstellten kyrillischen Fassung. Er dankt ferner der „Paragraf Lex legal database“ < www.paragraf.rs > für die Erlaubnis an Frau Jovicic, aus ihrer elektronischen Fassung in lateinischer Schrift die kyrillische zu erstellen.	Provided by Professor Heinz Albert Friehe, LL.D., attorney-at-law, Salzgitter (Germany) *) The author acknowledges the support of Mrs. Katarina Jovicic, LL.M, Research Associate, Institute of Comparative Law, Belgrade, Serbia, who prepared the Cyrillic version and the permission of “„Paragraf Lex legal data-base“ < www.paragraf.rs > to Mrs. Katarina Jovicic, to use their electronic Latin version for the preparation of the Cyrillic version.
Version: 05/2011, rev. 06/2012 + 02/2015	

ЗАКОН О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О УГОВОРИМА О МЕЂУНАРОДНОЈ ПРОДАЈИ РОБЕ

«Службени лист СФРЈ – Међународни уговори», бр. 10-1/84

ЧЛАН 1

Ратификује се Конвенција Уједињених нација о уговорима о међународној продаји робе, потписана 11. априла 1980. године у Бечу, у оригиналу на арапском, енглеском, француском, кинеском, руском и шпанском језику.

ЧЛАН 2

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српскохрватском језику гласи:

КОНВЕНЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О УГОВОРИМА О МЕЂУНАРОДНОЈ ПРОДАЈИ РОБЕ

Државе чланице ове конвенције,

Имајући у виду опште циљеве наведене у резолуцијама о успостављању новог међународног економског поретка које је Генерална скупштина усвојила на свом шестом специјалном заседању,

Сматрајући да је развој међународне трговине на основама једнакости и узајамне користи значајан елемент унапређења пријатељских односа између држава,

Оцењујући да би усвајање једнообразних правила која би се примењивала на уговоре о међународној продаји робе, а којима би се узели у обзир различити друштвени, привредни и правни системи, допринело отклањању правних препрека у међународној трговини и унапређењу развоја међународне трговине,

Сложиле су се о ниже наведеном:

Део I

ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ И ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Глава I

ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ

Члан 1

(1) Ова конвенција примењује се на уговоре о продаји робе закључене између страна које имају своја седишта на територијама различитих држава:

(а) кад су те државе државе уговорнице; или

(б) кад правила међународног приватног права упућују на примену права једне државе уговорнице.

(2) Чињеница да стране имају своја седишта у разним државама неће се узети у обзир кад год то не проистиче из уговора или ранијег пословања између страна или из обавештења које су оне дале у било које време пре или за време закључења уговора.

(3) Ни држављанство страна као ни грађански или трговачки карактер страна или уговора не узимају се у обзир приликом примене ове конвенције.

Члан 2

Ова конвенција се не примењује на продаје:

(а) робе купљене за личну или породичну употребу или за потребе домаћинства, изузев ако продавац у било које време пре или у тренутку закључења уговора није знао нити је морао знати да се роба купује за такву употребу;

(б) на јавној дражби;

(ц) у случају заплене или неког другог поступка од стране судских власти;

(д) хартија од вредности и новаца;

(е) бродова, глисера на ваздушни јастук и ваздухоплова;

(ф) електричне енергије.

Члан 3

(1) Уговорима о продаји сматрају се и уговори о испоруци робе која треба да се изради или произведе, изузев ако је страна која је робу наручила преузела обавезу да испоручи битан део материјала потребних за ту израду или производњу.

(2) Ова конвенција се не примењује на уговоре у којима се претежни део обавеза стране која испоручује робу састоји у извршењу неког рада или пружању неких услуга.

Члан 4

Овом конвенцијом се регулише само закључење уговора о продаји и права и обавезе продавца и купца које проистичу из таквог уговора. Посебно, изузев ако није изричито друкчије предвиђено овом конвенцијом, она се не односи на:

(а) пуноважност уговора, било који од његових одредаба или обичаја;

(б) дејство које би уговор могао имати на својину продате робе.

Члан 5

Ова конвенција се не примењује на одговорност продавца за смрт или телесне повреде које би роба проузроковала било ком лицу.

Члан 6

Стране могу искључити примену ове конвенције или, под резервом одредби члана 12, одступити од било које од њених одредби или изменити њихово дејство.

Глава II

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 7

(1) Приликом тумачења ове конвенције водиће се рачуна о њеном међународном карактеру и потреби да се унапреди једнообразност њене примене и поштовање савесности у међународној трговини.

(2) Питања која се тичу материја уређених овом конвенцијом а која нису изричито решена у њој, решаваће се према општим начелима на којима ова конвенција почива или, у одсуству тих начела, према праву меродавном на основу правила међународног приватног права.

Члан 8

(1) У смислу ове конвенције, изјаве и друга понашања једне стране тумачиће се у складу са њеном намером када је друга страна знала ту намеру или јој та намера није могла бити непозната.

(2) Ако претходни став не може да се примени, изјаве и друга понашања једне стране тумачиће се онако како би их разумно лице истих својстава као друга страна схватила у истим околностима.

(3) Приликом утврђивања намере једне стране или схватања које би имале разумно лице, водиће се рачуна о свим релевантним околностима случаја укључујући њихове преговоре, праксу коју су стране међусобно успоставиле, обичаје и свако доцније понашање страна.

Члан 9

(1) Стране су везане обичајима са којима су се сложиле, као и праксом успостављеном међу њима.

(2) Ако није друкчије договорено, сматра се да су стране прећутно подвргле свој уговор или његово закључење обичају који им је био познат или морао бити познат и који је широко познат у међународној трговини и редовно га поштују уговорне стране у уговорима исте врсте у односној струци.

Члан 10

У смислу ове конвенције:

(а) ако једна страна има више седишта, узима се у обзир седиште које има најтешњу везу са уговором и његовим извршењем, имајући у виду околности које су биле познате странама или које су стране имале у виду у било које време пре или у тренутку закључења уговора;

(б) ако једна страна нема седиште, узете се у обзир њено редовно боравиште.

Члан 11

Уговор о продаји не мора да се закључи нити потврди у писменој форми нити је подвргнут било којим другим захтевима у погледу форме. Он се може доказивати на било који начин, укључујући сведоке.

Члан 12

Било која одредба члана 11, члана 29. или Дела II ове конвенције којом се дозвољава да се уговор о продаји закључи, измени или споразумно раскине или понуда, прихватање или друга индикација о намери учине на неки други начин а не у писменој форми, неће се применити у случају кад било која страна има своје седиште у држави уговорници која је дала изјаву на основу члана 96. ове конвенције. Стране не могу да одступе од овог члана или измене његово дејство.

Члан 13

У смислу ове конвенције, израз "писмено" обухвата телеграм и телекс.

Део II

ЗАКЉУЧЕЊЕ УГОВОРА

Члан 14

(1) Предлог за закључење уговора упућен једном или више одређених лица представља понуду ако је довољно одређен и ако указује на намеру понудиоца да се обавезе у случају прихватања. Предлог је довољно одређен ако означава робу и изричито или прећутно утврђује количину и цену или садржи елементе за њихово утврђивање.

(2) Предлог упућен неодређеном броју лица сматраће се само као позив да се учине понуде, изузев ако лице које чини такав предлог јасно не укаже на супротно.

Члан 15

(1) Понуда производи дејство од тренутка кад стигне понуђеноме.

(2) Понуда, чак и кад је неопозива, може да се повуче ако је повлачење стигло понуђеноме пре или у исто време кад и понуда.

Члан 16

(1) Све док се уговор не закључи, понуда може да се опозове, ако опозив стигне понуђеноме пре него што је он отпослао свој прихват.

(2) Понуда, међутим, не може да се опозове:

(а) ако је у њој назначено, било тиме што је одређен рок за прихватање или на други начин, да је неопозива;

(б) ако је понуђени разумно веровао да је понуда неопозива и понашао се сагласно томе.

Члан 17

Понуда, чак и кад је неопозива, престаје да важи кад изјава о њеном одбијању стигне понудиоцу.

Члан 18

(1) Изјава или друго понашање понуђеног које указује на сагласност с понудом сматра се прихватањем. Ћутање или нечињење, само по себи, не значи прихватање.

(2) Прихватање понуде производи дејство од тренутка кад изјава о сагласности стигне понудиоцу. Прихватање ће бити без дејства ако изјава о сагласности не стигне понудиоцу у року који је он одредио или ако није одредио рок у разумном року, водећи рачуна о околностима посла и брзини средстава комуникације које је користио понудилац. Усмена понуда мора бити прихваћена одмах, изузев ако околности не указују на супротно.

(3) Међутим, ако на основу понуде, праксе коју су стране између себе успоставиле или обичаја, прихватање понуђеног може бити изражено извршавањем неке радње, као што је она која се односи на одашиљање робе или плаћање цене, без обавештења понудиоца, прихватање производи дејство у тренутку кад је радња извршена под условом да је она извршена у роковима предвиђеним у претходном ставу.

Члан 19

(1) Одговор на понуду који указује на прихватање, а који садржи додатке, ограничења или друге измене јесте одбијање понуде и представља обратну понуду.

(2) Међутим, одговор на понуду који указује на прихватање али који садржи допунске или различите услове који суштински не мењају услове понуде представља прихватање, изузев ако понудилац без неоправданог одлагања стави усмено приговор на разлике или пошаље обавештење у том смислу. Ако он тако не поступи, уговор је закључен према садржини понуде са изменама које се налазе у прихватању.

(3) Допунски или различити услови који се односе, поред осталог, на цену, плаћање, квалитет и количину робе, место и време испоруке, обим одговорности једне уговорне стране у односу на другу или на решавање спорова, сматраће се да суштински мењају услове понуде.

Члан 20

(1) Рок за прихватање, који је одредио понудилац у телеграму или писму почиње тећи од тренутка кад је телеграм предат за одашиљање или од датума који носи писмо или, у недостатку датума на писму, од датума који се налази на коверту. Рок за прихватање који је одредио понудилац телефоном, телексом или другим непосредним средствима саопштавања почиње да тече од тренутка кад понуда стигне понуђеноме.

(2) Званични празници и нерадни дани који падају у време одређено за прихватање урачунавају се у то време. Међутим, ако обавештење о прихватању не може да се уручи на адресу понудиоца последњег дана рока услед званичног празника или нерадног дана у месту понудиоца, рок се продужује до првог наредног радног дана.

Члан 21

(1) Прихватање извршено са задоцњењем ипак производи дејство прихватања ако понудилац, без одлагања, о томе усмено обавести понуђеног или му пошаље писмено обавештење у том смислу.

(2) Ако се из писма или другог писменог документа који садржи задоцнело прихватање види да је било послато у таквим околностима да би стигло понудиоцу на време да је његов пренос био редован, задоцнело прихватање ће произвести дејство прихватања, изузев ако понудилац, без одлагања, усмено обавести понуђеног да сматра да се понуда угасила или му у том смислу пошаље обавештење.

Члан 22

Прихватање се може повући ако повлачење стигне понудиоцу пре или у тренутку кад би прихватање произвело дејство.

Члан 23

Уговор о продаји закључен је у тренутку прихватања понуде у складу са одредбама ове конвенције.

Члан 24

У смислу овог дела конвенције, понуда, изјава о прихватању или било које друго изражавање намере "стигло" је примаоцу ако му је саопштена усмено или је на други начин уручена њему лично или предата његовом седишту или на његову поштанску адресу или, ако нема седишта, односно поштанске адресе, у његовом редовном боравишту.

Део III

ПРОДАЈА РОБЕ

Глава I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 25

Повреда уговора коју учини једна страна сматраће се битном ако се њоме проузрокује таква штета другој страни да је суштински лишава оног што је оправдано очекивала од уговора, изузев ако такву последицу није предвидела страна која чини повреду нити би је предвидело разумно лице истих својстава у истим околностима.

Члан 26

Изјава о раскиду уговора има дејство једино ако је о њој обавештена друга страна.

Члан 27

Изузев ако је изричито друкчије предвиђено у овом делу Конвенције, кад је једна страна неко обавештење, захтев или друго саопштење дала или учинила у складу са овим

делом и на начин који се сматра одговарајућим у датим околностима, задоцњење или грешка у преносу саопштења или чињеница да саопштење није стигло не лишава ту страну права да се на то саопштење позива.

Члан 28

Ако, у складу са одредбама ове конвенције, једна страна има право да захтева извршење неке обавезе од друге стране, суд није дужан да донесе пресуду о извршењу у натури осим ако би то учинио према правилима сопственог права за сличне уговоре о продаји на који се ова конвенција не односи.

Члан 29

(1) Уговор може да се измени или раскине простим споразумом страна.

(2) Писмени уговор који садржи одредбу којом се предвиђа да свака измена или раскид морају да буду учињени у писменој форми не може бити друкчије измењен или споразумно раскинут. Ипак, уговорна страна може услед свог понашања изгубити право да се позива на такву одредбу ако се друга страна ослонила на такво понашање.

Глава II

ПРОДАВЧЕВЕ ОБАВЕЗЕ

Члан 30

Продавац је дужан да на начин предвиђен уговором и овом конвенцијом испоручи робу, преда документе који се на робу односе и пренесе својину на роби.

Одсек I

ИСПОРУКА РОБЕ И ПРЕДАЈА ДОКУМЕНАТА

Члан 31

Ако продавац није дужан испоручити робу у неком другом одређеном месту, његова обавеза испоруке састоји се:

(а) ако према уговору о продаји роба треба да се превезе - у предаји робе првом превозиоцу ради достављања купцу;

(б) ако су у случајевима на које се претходна тачка не односи, предмет уговора индивидуално одређене ствари, или ствари одређене по роду које треба издвојити из одређене масе или их треба произвести или израдити, а у време закључења уговора стране су знале да је роба у одређеном месту или је треба израдити или произвести у одређеном месту - у стављању робе на располагање у том месту;

(ц) у свим другим случајевима - у стављању робе на располагање купцу у месту у коме је продавац у тренутку закључења уговора имао своје седиште.

Члан 32

(1) Ако продавац, у складу са уговором или овом конвенцијом, преда робу превозиоцу, а роба није јасно идентификована као роба намењена за извршење уговора

обележавањем на њој, у документима за превоз или на други начин, продавац је дужан купцу послати обавештење о отпреми којим се ближе одређује роба.

(2) Ако је продавац дужан да се постара за превоз робе, он мора закључити све уговоре који су потребни за превоз робе до одређеног места превозним средствима која су у датим околностима одговарајућа и под условима који су уобичајени за ту врсту превоза.

(3) Ако продавац није дужан да робу у превозу осигура, он је обавезан да купцу, на његов захтев, достави све расположиве податке који су му потребни да би могао робу осигурати.

Члан 33

Продавац је дужан да робу испоручи:

(а) ако је датум одређен или се може одредити на основу уговора, тог датума;

(б) ако је временски период одређен или се може одредити на основу уговора, у било које време у оквиру тог периода, изузев ако околности не указују на то да је купац био овлашћен да одреди датум; или

(ц) у сваком другом случају, у разумном року после закључења уговора.

Члан 34

Ако је продавац дужан да преда документе који се односе на робу, он их мора предати у време, на месту и у облику који су предвиђени уговором. Ако преда документе пре тог рока, продавац може, све до тог рока, да поправи сваки недостатак саобразности у документима, под условом да ово његово право не проузрокује купцу ни неразумне непогодности ни неразумне трошкове. Купац, међутим, задржава право да захтева накнаду штете предвиђену овом конвенцијом.

Одсек II

САОБРАЗНОСТ РОБЕ И ПРАВА ИЛИ ПОТРАЖИВАЊА ТРЕЋИХ ЛИЦА

Члан 35

(1) Продавац је дужан испоручити робу у количини, квалитету и врсти како је то предвиђено уговором и паковану или заштићену на начин предвиђен у уговору.

(2) Изузев ако су се стране друкчије споразумеле, сматра се да роба није саобразна уговору уколико:

(а) није подобна за сврхе за које се роба исте врсте уобичајено користи;

(б) није подобна за нарочиту сврху која је продавцу изричито или прећутно стављена до знања у време закључења уговора, изузев кад околности указују да се купац није ослонио нити је било разумно да се ослони на стручност и просуђивање продавца;

(ц) не поседује квалитете робе које је продавац купцу предложио у виду узорка или модела;

(д) пакована или заштићена на начин уобичајен за такву робу или, ако такав начин не постоји, на начин који је одговарајући да сачува и заштити робу.

(3) Продавац неће одговарати на основу тачке (а) до (д) претходног става за било какву несаобразност робе ако је у време закључења уговора купац знао за ту несаобразност или му она није могла бити непозната.

Члан 36

(1) Продавац одговара, у складу са уговором и овом конвенцијом, за сваки недостатак саобразности који је постојао у тренутку преласка ризика на купца, чак и ако је недостатак саобразности постао очит касније.

(2) Продавац је такође одговоран за сваки недостатак саобразности који се појавио после тренутка утврђеног у претходном ставу а који се може приписати повреди било које његове обавезе, укључујући повреду гаранције о томе да ће за неко време остати подобра за њену редовну као и нарочиту сврху или да ће задржати одређена својства или карактеристике.

Члан 37

Ако преда робу пре истека рока за испоруку продавац може, до датума одређеног за испоруку, испоручити део или количину који недостају или заменити несаобразну робу новом саобразном робом или отклонити недостатак саобразности испоручене робе, под условом да то његово право не проузрокује

купцу ни неразумне непогодности ни неразумне трошкове. Купац, међутим, задржава право да захтева накнаду штете предвиђену овом конвенцијом.

Члан 38

(1) Купац је дужан прегледати робу или је дати на преглед у што је могуће краћем року, зависно од околности.

(2) Ако се уговором предвиђа превоз робе, преглед се може одложити до стицања робе у место опредељења.

(3) Ако је купац у току превоза робе променио правац или је даље отпремио, а да при том није постојала разумна могућност да је прегледа, и ако је продавцу у тренутку закључења уговора била позната или му је морала бити позната могућност ове измене правца или даље отпреме, преглед робе може да се одложи до приспећа робе у ново место опредељења.

Члан 39

(1) Купац губи право да се позива на недостатак саобразности робе ако о томе није продавцу послао обавештење у коме је навео природу недостатка, у разумном року од тренутка кад га је открио или морао открити.

(2) Купац у сваком случају губи право да се позове на недостатак саобразности робе, ако о њему није обавестио продавца најкасније у року од две године рачунајући од дана стварне предаје робе купцу, изузев кад је тај рок несагласан са роком о уговорној гаранцији.

Члан 40

Продавац нема право да се користи одредбама чл. 38. и 49. кад се недостатак саобразности односи на чињенице које су му биле познате или му нису могле бити непознате, а он их није открио купцу.

Члан 41

Продавац је дужан да испоручи робу слободну од права или потраживања трећег лица, изузев ако се купац сложи да прими робу под тим условима. Међутим, ако се такво право или потраживање заснива на индустријској или другој интелектуалној својини, ова обавеза продавца регулише се чланом 42.

Члан 42

(1) Продавац је дужан да испоручи робу слободну од сваког права или потраживања трећег лица који се заснивају на индустријској или другој интелектуалној својини, а били су му у тренутку закључења уговора познати или му нису могли бити непознати, под условом да се право или потраживање заснива на индустријској или другој интелектуалној својини:

(а) по праву државе у којој ће роба да се даље продаје или на други начин користи, ако су стране у време закључења уговора имале у виду да ће роба да се даље продаје или на други начин користи у тој држави; или

(б) у сваком другом случају, по праву државе у којој купац има своје седиште.

(2) обавеза продавца на основу претходног става не односи се на случајеве у којима:

(а) у тренутку закључења уговора купац је знао или му није могло бити непознато постојање таквог права или потраживање; или

(б) такво право или потраживање су последица продавчевог поступања по техничким плановима, цртежима, формулама или другим сличним спецификацијама које му је доставио купац.

Члан 43

(1) Купац губи право да се користи одредбама члана 41. или члана 42. уколико о праву или потраживању трећег лица не достави продавцу обавештење у коме је навео њихову природу у разумном року пошто је сазнао или морао да сазна за постојање таквог права или потраживања.

(2) Продавац нема право да се користи одредбама претходног става ако је знао за право или потраживање трећег лица и њихову природу.

Члан 44

Без обзира на одредбе става 1. члана 39. и става 1. члана 43. купац може снизити цену у складу са чланом 50. или захтевати накнаду штете, изузев за изгубљену добит, ако има разумно оправдање што није послао тражено обавештење.

Одсек III

СРЕДСТВА КОЈИМА РАСПОЛАЖЕ КУПАЦ У СЛУЧАЈУ ПОВРЕДЕ УГОВОРА ОД СТРАНЕ ПРОДАВЦА

Члан 45

(1) Ако продавац не изврши било коју своју обавезу коју има на основу уговора или ове конвенције, купац може:

(а) користити се правима предвиђеним у чл. 46. до 52;

(б) захтевати накнаду штете предвиђену у чл. 74. до 77.

(2) Купцу није ускраћено право да захтева накнаду штете иако се послужио другим средством.

(3) Ако се купац користи средством које је предвиђено за повреду уговора, суд или арбитража не могу одобрити продавцу продужење рока.

Члан 46

(1) Купац може захтевати од продавца извршење његових обавеза ако се не користи неким средством које би било супротно таквом захтеву.

(2) Ако роба није саобразна уговору, купац има право да захтева испоруку друге робе као замену само ако недостатак саобразности представља битну повреду уговора а захтев за замену је учињен било истовремено са обавештењем датим на основу члана 39. или у разумном року после тог обавештења.

(3) Ако роба није саобразна уговору, купац може захтевати од продавца да отклони недостатак поправком, изузев ако би то било неразумно узимајући у обзир све околности. Захтев за поправком мора да се учини било истовремено са обавештењем датим на основу члана 39. или у разумном року после тог обавештења.

Члан 47

(1) Купац може одредити продавцу додатни рок разумне дужине за извршење његових обавеза.

(2) Изузев ако купац прими обавештење од продавца да он неће извршити своје обавезе до истека тог рока, купац не може у том року да се користи било којим средством предвиђеним за повреду уговора. Купац, међутим, не губи због тога право да услед доцње продавца захтева накнаду штете.

Члан 48

(1) Ако то није у супротности са чланом 49, продавац може, чак и после истека рока за испоруку, на свој трошак отклонити свако неизвршење својих обавеза ако је у стању да то учини без неразумног одлагања и без доношења купцу неразумних непогодности или неизвесности да ће му продавац накнадити трошкове које је с тим у вези имао. У сваком, пак, случају купац задржава право да захтева накнаду штете у сагласности са овом конвенцијом.

(2) Ако продавац захтева од купца да се изјасни да ли прихвата извршење уговора, а купац му не одговори у разумном року, продавац може да изврши уговор у року који је наведен у његовом захтеву. Купац нема право, до истека тог рока, да се користи било којим средством које не би било у складу са извршењем од стране продавца.

(3) Сматра се да обавештење продавца о томе да ће извршити уговор у одређеном року садржи и захтев из претходног става да му купац саопшти своју одлуку.

(4) Захтев или обавештење продавца на основу става 2. или 3. овог члана производи дејство само ако га је купац примио.

Члан 49

(1) Купац може изјавити да раскида уговор:

(а) ако неизвршење било које обавезе коју продавац има на основу уговора или ове конвенције представља битну повреду уговора; или

(б) у случају неиспоруке, ако продавац није испоручио робу у додатном року који му је купац одредио на основу става 1. члана 47. или је изјавио да је неће испоручити у тако одређеном року.

(2) Међутим, у случајевима кад је продавац испоручио робу, купац губи право да раскине уговор ако то није учинио:

(а) у односу на задоцнелу испоруку, у разумном року рачунајући од тренутка кад је сазнао да је испорука извршена;

(б) у односу на било коју другу повреду, осим задоцнеле испоруке, у разумном року:

(i) пошто је сазнао или морао сазнати за повреду;

(ii) по истеку сваког додатног рока који је купац одредио у складу са ставом (1) члана 47, или пошто је продавац изјавио да неће извршити своје обавезе у овом додатном року; или

(iii) по истеку сваког додатног рока који је одредио продавац у складу са ставом (2) члана 48. или пошто је купац изјавио да неће прихватити извршење.

Члан 50

Ако роба није саобразна уговору купац може, без обзира на то да ли је цена већ плаћена или није, снизити цену сразмерно разлици између вредности стварно испоручене робе у време испоруке према вредности коју би у то време имала роба саобразна уговору. Међутим, ако продавац отклони било које неизвршење својих обавеза у складу са чланом 37. или чланом 48. или ако купац одбије да прими испоруку од продавца у складу с тим члановима, купац не може да снизи цену.

Члан 51

(1) Ако продавац испоручи само један део робе или кад је само један део робе саобразан уговору, чл. 46. до 50. примениће се у погледу дела који недостаје или који није саобразан уговору.

(2) Купац може изјавити да раскида цео уговор само ако делимично неизвршење или недостатак саобразности представља битну повреду уговора.

Члан 52

(1) Ако продавац испоручи робу пре датума одређеног за испоруку, купац може примити или одбити испоруку.

(2) Ако продавац испоручи количину робе већу од оне која је предвиђена уговором, купац може примити или одбити испоруку количине која премаша уговорену количину. Ако

купац прими цео вишак или један његов део изнад уговорене количине, дужан га је платити по уговореној цени.

Глава III

КУПЧЕВЕ ОБАВЕЗЕ

Члан 53

Купац се обавезује да исплати цену и да преузме испоруку робе онако како је предвиђено уговором и овом конвенцијом.

Одсек I

ИСПЛАТА ЦЕНЕ

Члан 54

Купчева обавеза да исплати цену подразумева предузимање мера и испуњавање формалности предвиђених уговором или одговарајућим законима и прописима да би се омогућило извршење плаћања.

Члан 55

Кад је уговор ваљано закључен а да цена за продату робу није у уговору ни изричито ни прећутно одређена нити у њему има одредби на основу којих би се могла утврдити, сматраће се, ако није супротно наведено, да су стране прећутно пристале на цену која се у тренутку закључења уговора редовно наплаћивала у односној струци за такву робу продату под сличним околностима.

Члан 56

Ако је цена утврђена према тежини робе, за одређивање цене се у случају сумње узима нето-тежина.

Члан 57

(1) Ако купац није преузео обавезу да плати цену у било ком другом одређеном месту, дужан је да је плати продавцу:

(а) у седишту продавца; или

(б) ако се исплата има извршити уз предају робе или докумената, у месту те предаје.

(2) Продавац сноси свако повећање трошкова везано уз плаћање до кога је дошло због промене његовог седишта после закључења уговора.

Члан 58

(1) Ако купац није преузео обавезу да плати цену у било које друго одређено време, он је дужан да је плати кад продавац, у складу са уговором и овом конвенцијом, стави купцу на располагање било робу било документе на основу којих се робом може располагати. Продавац може условити предају робе или докумената таквим плаћањем цене.

(2) Ако је уговором предвиђен превоз робе, продавац може отпремити робу под условом да роба или документи на основу којих се робом може располагати неће бити предати купцу док не исплати цену.

(3) Купац није дужан исплатити цену пре него што је имао могућности да робу прегледа, изузев ако начини испоруке или плаћања са којима су се стране сагласиле искључују такву могућност.

Члан 59

Купац је дужан да исплати цену оног дана који је одређен уговором или који се може утврдити на основу уговора или ове конвенције, без потребе да продавац постави неки захтев или учини неке друге формалности.

Одсек II

ПРЕУЗИМАЊЕ ИСПОРУКЕ

Члан 60

Купчева обавеза преузимања испоруке састоји се у:

(а) обављању свих радњи које се разумно од њега очекују да би омогућио продавцу да изврши испоруку; и

(б) преузимању робе.

Одсек III

СРЕДСТВА КОЈИМА РАСПОЛАЖЕ ПРОДАВАЦ У СЛУЧАЈУ ПОВРЕДЕ УГОВОРА ОД СТРАНЕ КУПЦА

Члан 61

(1) Ако купац не изврши било коју од својих обавеза коју има на основу уговора или ове конвенције, продавац може:

(а) користити права предвиђена у чл. 62. до 65;

(б) захтевати накнаду штете предвиђену у чл. 74. до 77.

(2) Продавац не губи право да захтева накнаду штете тиме што користи своја права у погледу других средстава.

(3) Кад се продавац користи средством које је предвиђено за повреду уговора, суд или арбитража не може одобрити купцу продужење рока.

Члан 62

Продавац може захтевати од купца да плати цену, преузме испоруку или да изврши друге своје обавезе, ако се продавац не определи за средство које је супротно таквим захтевима.

Члан 63

(1) Продавац може одредити купцу додатни рок разумне дужине за извршење његових обавеза.

(2) Ако продавац не прими обавештење од купца да неће извршити своје обавезе у року који је тако одређен, продавац не може до истека тог рока да се користи било којим средством предвиђеним за случај повреде уговора. Продавац, међутим, не губи због тога право да услед доцње купца захтева накнаду штете.

Члан 64

(1) Продавац може изјавити да раскида уговор:

(а) ако неизвршење било које обавезе коју купац има на основу уговора или ове конвенције представља битну повреду уговора; или

(б) ако купац није ни у додатном року који је одредио продавац у складу са ставом 1. члана 63. извршио своју обавезу да плати цену или преузме испоруку робе, или је изјавио да то неће учинити у тако одређеном року.

(2) Међутим, у случају кад је купац платио цену, продавац губи право да раскине уговор уколико то није учинио:

(а) у погледу задоцнелог извршења од стране купца пре него што је сазнао за извршење; или

(б) у погледу било које друге повреде, осим задоцнелог извршења, у разумном року:

(i) пошто је продавац сазнао или морао сазнати за повреду; или

(ii) по истеку додатног рока који је одредио продавац у складу са ставом (1) члана 63. или пошто је купац изјавио да неће извршити своје обавезе у овом додатном року.

Члан 65

(1) Ако је према уговору купац дужан да одреди облик, мере или друга обележја робе, а купац не учини ову спецификацију до уговореног датума или до истека разумног рока пошто је од продавца примио захтев да то учини, продавац може, не дирајући тиме у своја друга права које може имати, учинити сам ту спецификацију у складу са купчевим потребама које су му могле бити познате.

(2) Ако продавац сам учини спецификацију, он је дужан обавестити купца о њеним појединостима и одредити му један разуман рок у коме купац може учинити неку другу спецификацију. Ако купац, пошто је примио такво обавештење продавца то не учини у тако одређеном року, спецификација коју је учинио продавац је обавезна.

Глава IV

ПРЕЛАЗ РИЗИКА

Члан 66

Пошто је ризик прешао на купца, овај је дужан платити цену без обзира на губитак или оштећење робе, изузев кад су губитак или оштећење последица радње или пропуста од стране продавца.

Члан 67

(1) Ако је према уговору о продаји потребно извршити превоз робе, а продавац није обавезан да је преда у одређеном месту, ризик прелази на купца кад је роба предата првом превозиоцу да је пренесе купцу у складу са уговором о продаји. Ако је продавац обавезан да робу преда превозиоцу у одређеном месту, ризик прелази на купца тек кад је роба предата превозиоцу у том месту. Чињеница да је продавац овлашћен да задржи документе на основу којих се може располагати робом не утиче на прелаз ризика.

(2) Међутим, ризик не прелази на купца све док роба није јасно идентификована као роба намењена за извршење уговора обележавањем на њој, документима о превозу, обавештењем које је послато купцу или на други начин.

Члан 68

Ризик за робу која је продата у току превоза прелази на купца у тренутку закључења уговора. Међутим, ако околности на то указују, ризик прелази на купца у тренутку кад је роба предата превозиоцу који је издао документе којим се потврђује уговор о превозу. Ако је, пак, у тренутку закључења уговора о продаји продавац знао или морао знати да је роба изгубљена или оштећена и ту чињеницу није саопштио купцу, ризик за такав губитак или оштећење сноси продавац.

Члан 69

(1) У случајевима који нису предвиђени у чл. 67. и 68. ризик прелази на купца од часа кад он преузме робу или, ако то не учини благовремено, у часу кад му је роба стављена на располагање а он чини повреду уговора тиме што је не преузме.

(2) Међутим, ако је купац обавезан да робу преузме у месту које није седиште продавца, ризик прелази кад је испорука требало да се изврши, а купцу је било познато да му је роба стављена на располагање у том месту.

(3) Ако се уговор односи на робу која још није идентификована, сматра се да је роба стављена купцу на располагање тек кад је јасно идентификована као роба намењена за извршење уговора.

Члан 70

Ако је продавац починио битну повреду уговора, одредбе чл. 67, 68. и 69. не спречавају купца да се користи средствима која му стоје на располагању у случају такве повреде.

Глава V

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ ЗА ПРОДАВЧЕВЕ И КУПЧЕВЕ ОБАВЕЗЕ

Одсек I

ПОВРЕДЕ УГОВОРА ПРЕ ДОСПЕЋА И УГОВОРИ СА УЗАСТОПНИМ ИСПОРУКАМА

Члан 71

(1) Једна уговорна страна може одложити извршење својих обавеза ако, после закључења уговора, постане јасно да друга страна неће извршити битан део својих обавеза услед:

(а) озбиљног недостатка способности за извршење или кредитне способности; или

(б) њеног понашања у погледу припрема за извршење или извршења уговора.

(2) Ако је продавац већ отпремио робу пре него што су се појавили разлози предвиђени у претходном ставу, он може спречити продају робе купцу чак и кад овај већ има у рукама неки документ којим се роба може добити. Овај став се односи само на узајамна права купца и продавца у погледу робе.

(3) Страна која одлаже извршење, било пре или после отпреме робе, дужна је о томе одмах послати обавештење другој страни и наставити са извршавањем ако јој друга страна пружи довољно обезбеђење да ће уредно извршити своје обавезе.

Члан 72

(1) Ако је пре рока за извршење уговора јасно да ће једна страна учинити битну повреду уговора, друга страна може изјавити да раскида уговор.

(2) Ако расположиво време допушта, страна која има намеру да раскине уговор мора послати разумно обавештење другој страни како би тој омогућила да пружи довољно обезбеђење да ће уредно извршити своје обавезе.

(3) Одредбе претходног става неће се применити ако је друга страна изјавила да неће извршити своје обавезе.

Члан 73

(1) Ако, у случају уговора са узастопним испорукама, неизвршење било које обавезе једне стране која се односи на једну испоруку, представља битну повреду уговора у вези са том испоруком, друга страна може изјавити да уговор раскида у односу на ту испоруку.

(2) Ако због неизвршења било које обавезе једне стране у односу на било коју узастопну испоруку, друга страна основано може закључити да ће доћи до битне повреде уговора у односу на будуће испоруке, та страна може изјавити да уговор раскида за убудуће, под условом да то учини у разумном року.

(3) Купац који раскида уговор због било које испоруке може истовремено изјавити да раскида уговор за већ примљене испоруке или за будуће испоруке, уколико се због њихове међузависности ове испоруке не би могле користити за сврху коју су стране имале у виду приликом закључења уговора.

Одсек II

НАКНАДА ШТЕТЕ

Члан 74

Накнада штете за повреду уговора коју је починила једна страна равна је претрпљеном губитку и измаклој добити који су услед повреде настали за другу страну. Ова накнада не може бити већа од губитка који је страна која је повредила уговор предвидела или је морала предвидети у тренутку закључења уговора као могућу последицу повреде уговора, с обзиром на чињенице које су јој тада биле познате или морале бити познате.

Члан 75

Ако је уговор раскинут и ако је на разуман начин и у разумном року после раскида купац извршио куповину ради покрића или продавац продају ради покрића, страна која захтева накнаду штете може добити разлику између уговорене цене и цене куповине ради покрића, односно продаје ради покрића као и сваку другу накнаду штете која се може добити на основу члана 74.

Члан 76

(1) Ако је уговор раскинут, а постоји текућа цена за робу, страна која захтева накнаду штете може, ако није извршила куповину или продају ради покрића на основу члана 75, добити разлику између цене предвиђене уговором и текуће цене у тренутку раскида, као и сваку другу накнаду штете која јој припада на основу члана 74. Међутим, ако је страна која захтева накнаду штете раскинула уговор после преузимања робе, примениће се текућа цена у тренутку преузимања робе а не текућа цена у тренутку раскида.

(2) У смислу претходног става узима се у обзир текућа цена у месту где је испорука требало да буде извршена или, ако у том месту нема текуће цене, цена у другом месту које може разумно послужити у ту сврху водећи рачуна о разлици у трошковима превоза робе.

Члан 77

Страна која се позива на повреду уговора дужна је предузети све мере које су према околностима разумне да би се смањио губитак, укључујући и измаклу добит, проузрокован таквом повредом. Ако тако не поступи, друга страна може захтевати смањење накнаде у висини износа губитка који је могао да се избегне.

Одсек III

КАМАТА

Члан 78

Ако једна страна не плати цену или неки други износ са којим је у заостатку, друга страна има право на камату на такав износ, а да тиме не губи право да тражи накнаду штете која јој припада на основу члана 74.

Одсек IV

ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ОДГОВОРНОСТИ

Члан 79

(1) Ако једна страна не изврши неку од својих обавеза, она неће бити одговорна за неизвршење ако докаже да је до неизвршења дошло због сметње која је била ван њене контроле и да од ње није било разумно очекивати да у време закључења уговора сметњу узме у обзир, да избегне или савлада такву сметњу и њене последице.

(2) Ако је неизвршење једне стране последица неизвршења неког трећег лица које је та страна ангажовала да изврши уговор у целини или делимично, та страна се ослобађа одговорности само:

(а) ако је она ослобођена одговорности на основу претходног става; и

(б) ако би лице које је она ангажовала било тако ослобођено кад би се одредбе тог става примениле на њега.

(3) Ослобођење предвиђено овим чланом дејствује за време док сметња траје.

(4) Страна која није извршила своје обавезе дужна је да обавести другу страну о сметњи и утицају сметње на њену могућност да изврши обавезу. Ако обавештење не стигне другој страни у разумном року пошто је страна која није извршила сазнала или морала сазнати за сметњу, та страна одговара за штету до које је дошло због непријема обавештења.

(5) Ништа у овом члану неће спречити било коју страну да се користи било којим другим правом, изузев да захтева накнаду штете према овој конвенцији.

Члан 80

Једна страна не може се позивати на неизвршење друге стране ако је то неизвршење проузроковано њеном радњом или пропустом.

Одсек V

ДЕЈСТВО РАСКИДА

Члан 81

(1) Раскидом уговора обе стране се ослобађају својих уговорних обавеза, изузев евентуалне обавезе да се накнади штета. Раскид не утиче на одредбе уговора о решавању спорова или на било коју одредбу уговора која уређује права и обавезе страна после раскида уговора.

(2) Страна која је извршила уговор у целини или делимично може захтевати од друге стране враћање оног што је на основу уговора испоручила или платила. Ако су обе стране дужне да изврше враћање, узајамна враћања врше се истовремено.

Члан 82

(1) Купац губи право да изјави да раскида уговор или да захтева од продавца да изврши замену робе ако му је немогуће да врати робу у суштински истом стању у коме је примио.

(2) Претходни став се неће применити:

(а) ако немогућност враћања робе или њеног враћања у суштински истом стању у коме је примљена није последица радње или пропуста од стране купца;

(б) ако је роба у целини или делимично пропала или се погоршала услед прегледа прописаног у члану 38; или

(ц) ако је роба, у целини или делимично, продата у редовном току пословања или је купац потрошио или прерадио у току њене нормалне употребе пре него што је открио или морао открити недостатак саобразности.

Члан 83

Купац који је изгубио право да изјави да раскида уговор или да захтева од продавца замену робе на основу члана 82, задржава сва остала правна средства на основу уговора и ове конвенције.

Члан 84

(1) Ако је продавац дужан вратити цену, он такође мора платити камату на њу почев од дана када му је цена исплаћена.

(2) Купац је дужан накнадити продавцу све користи које је од робе или једног њеног дела имао:

(а) ако је дужан вратити робу или један њен део; или

(б) ако му је немогуће да врати робу или један њен део или да робу или један њен део врати у суштински истом стању у коме је примио, али је и поред тога изјавио да уговор раскида или је захтевао од продавца замену робе.

Одсек VI ЧУВАЊЕ РОБЕ

Члан 85

Ако је купац у доцњи са преузимањем испоруке или кад, у случају да се плаћање цене и испорука морају извршити истовремено, није исплатио цену, а продавац робу држи или је на други начин контролише, продавац је дужан предузети мере које су према околностима разумне за очување робе. Он има право да робу задржи док му купац не накнади његове разумне трошкове.

Члан 86

(1) Ако је купац робу примио и намеравао да се послужи својим правом на основу уговора или ове конвенције да робу одбије, он је дужан да предузме све мере за очување робе које су према околностима разумне. Он, такође, има право да задржи робу све док му купац не накнади његове разумне трошкове.

(2) Ако је роба отпремљена купцу стављена овоме на располагање у месту опредељења и он се користи својим правом да је одбије, дужан је да је преузме у државину за рачун продавца под условом да се то може учинити без исплате цене и без неразумних непогодности или неразумних трошкова. Ова одредба се не примењује ако се продавац или лице које је овлашћено да преузме бригу о роби за његов рачун налази у месту опредељења. Права и обавезе купца који преузме робу у државину сагласно овом ставу, регулишу се одредбама претходног става.

Члан 87

Страна која је дужна предузети мере за очување робе може је предати на чување у складиште неког трећег лица о трошку друге стране, под условом да трошкови тог чувања не буду неразумни.

Члан 88

(1) Страна која је дужна да робу очува у складу с чланом 85. или 86. може је продати на било који погодан начин ако друга страна неразумно одуговлачи да преузме робу у државину или да је узме натраг или да плати трошкове очувања, под условом да достави разумно обавештење другој страни о намери да ће робу продати.

(2) Ако је роба подложна брзом кварењу или би њено чување изискивало неразумне трошкове, страна која је дужна да чува робу сходно члану 85. или 86. мора предузети

разумне мере да је прода. Ако је то могуће, дужна је другу страну обавестити о својој намери да робу прода.

(3) Страна која прода робу има право задржати од своте добијене продајом износ разумних трошкова чувања и продаје робе. Она је дужна вишак продати другој страни.

Део VI

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 89

Генерални секретар Уједињених нација се одређује за депозитора ове конвенције.

Члан 90

Ова конвенција нема предност пред било којим међународним споразумом који је раније закључен или који би се евентуално закључио а садржи одредбе које се односе на питања која се регулишу овом конвенцијом, под условом да стране имају своја седишта у државама које су стране уговорнице таквог споразума.

Члан 91

(1) Ова конвенција биће отворена за потписивање на завршној седници конференције Уједињених нација о уговорима о међународној продаји робе и остаће отворена за потписивање свим државама у седишту Уједињених нација у Њујорку до 30. септембра 1981. године.

(2) Ова конвенција подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу од стране држава потписница.

(3) Ова конвенција је отворена за приступање свим државама које нису државе потписнице од дана њеног отварања за потписивање.

(4) Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања депоноваће се код генералног секретара Уједињених нација.

Члан 92

(1) Држава уговорница може у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања изјавити да се не сматра обавезном у погледу Дела II ове конвенције или да се не сматра обавезном у погледу Дела III Конвенције.

(2) Држава уговорница која учини изјаву у складу с претходним ставом у односу на Део II или Део III ове конвенције неће се сматрати државом уговорницом у смислу става 1. члана 1. ове конвенције у односу на материје које се регулишу у делу на који се таква изјава односи.

Члан 93

(1) Ако држава уговорница има једну или више територијалних јединица у којима се, сходно њеном уставу, примењују различити правни системи у погледу питања која се регулишу овом конвенцијом, она може у време потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања изјавити да ће се ова конвенција применити

на све територијалне јединице или само на једну или више њих, с тим што такву своју изјаву може изменити накнадном изјавом у било које време.

(2) О овим изјавама мора се обавестити депозитар и у њима се морају изричито навести територијалне јединице на које се протеже ова конвенција.

(3) Ако се, на основу изјаве дате сходно овом члану ова конвенција протеже на једну или више али не на све територијалне јединице државе уговорнице, и ако се седиште једне стране уговорнице налази у тој држави, сматраће се у смислу ове конвенције, да то седиште није у држави уговорници уколико се не налази на територијалној јединици на коју се ова конвенција протеже.

(4) Ако држава уговорница не учини изјаву сходно ставу 1. овог члана, Конвенција се примењује на целокупној територији те државе.

Члан 94

(1) Две или више држава уговорница које имају иста или слична правна правила за питања на која се ова конвенција односи могу у било које време изјавити да се Конвенција неће применити на уговоре о продаји или на њихово закључење када стране имају своја седишта у тим државама. Ове изјаве могу да се учине заједнички или на основу реципрочних једностраних изјава.

(2) Држава уговорница која има иста или слична правна правила о питањима на која се ова конвенција односи као једна или више држава које нису стране уговорнице може у било које време изјавити да се Конвенција неће примењивати на уговоре о продаји или њихово закључење кад стране имају своја седишта у тим државама.

(3) Ако једна држава у погледу у коме је дата изјава у смислу претходног става накнадно постане држава уговорница, учињена изјава ће, од датума кад Конвенција ступи на снагу у односу на нову државу уговорницу, имати дејство изјаве учињене на основу става 1, под условом да се нова држава уговорница придружи таквој изјави или учини реципрочну једнострану изјаву.

Члан 95

Приликом депоновања својих инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања свака држава може изјавити да се не сматра обавезном одредбама тачке (б) става 1. члана 1. ове конвенције.

Члан 96

Држава уговорница чије законодавство захтева да се уговори о продаји закључују или потврђују у писменој форми може у било које време дати изјаву у складу са чланом 12. да се одредбе члана 11, члана 29. или Дела I ове конвенције којим се дозвољава да се уговор о продаји закључи, измени или споразумно раскине или понуда, прихватање или било која друга изјава воље учини на неки други начин а не у писменој форми, неће применити кад било која страна има своје седиште у тој држави.

Члан 97

(1) Изјаве учињене на основу ове конвенције у време потписивања морају се потврдити после ратификације, прихватања или одобравања.

(2) Изјаве и потврде изјава морају бити у писменој форми и званично достављене депозитару.

(3) Изјаве ступају на снагу истовремено кад и конвенција у односу на државу у питању. Међутим, изјаве које депозитар званично прими после таквог ступања на снагу производе дејство првог дана идућег месеца по истеку шестомесечног рока, рачунајући од дана када је депозитар примио такву изјаву. Реципрочне једностране изјаве дате на основу члана 94. производе дејство првог дана идућег месеца по истеку шестомесечног рока, рачунајући од дана када је депозитар примио последњу изјаву.

(4) Свака држава која учини изјаву на основу ове конвенције може је повући у било које време званичним писменим обавештењем упућеним депозитару. Ово повлачење производи дејство првог дана идућег месеца по истеку шестомесечног рока од дана кад је депозитар примио такво обавештење.

(5) Повлачење изјаве која је дата на основу члана 94. лишава дејства, од дана ступања на снагу таквог повлачења сваку реципрочну изјаву коју учини нека друга држава на основу тог члана.

Члан 98

Нису допуштене било какве резерве осим оних које су изричито дозвољене овом конвенцијом.

Члан 99

(1) Ова конвенција ступа на снагу, изузев у случајевима предвиђеним у одредбама става 6. овог члана, првог дана идућег месеца по истеку дванаестомесечног рока од дана депоновања десетог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, укључујући инструмент који садржи изјаву дату на основу члана 92.

(2) Кад држава ратификује, прихвати, одобри или приступи овој конвенцији после депоновања десетог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, ова конвенција, са изузетком дела који је искључен, ступа на снагу у односу на ту државу, изузев у случајевима предвиђеним у ставу 6. овог члана, првог дана идућег месеца по истеку дванаестомесечног рока од дана депоновања њених инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

(3) Држава која ратификује, прихвати, одобри или приступи овој конвенцији, а чланица је Конвенције која се односи на Једнообразни закон о закључењу уговора о међународној продаји телесних покретних ствари донете у Хагу 1. јула 1964. (Хашка конвенција о закључењу уговора од 1964.) или Конвенције која се односи на Једнообразни закон о продаји телесних покретних ствари донете у Хагу 1. јула 1964. (Хашка конвенција о продаји од 1964.) или обе ове конвенције, истовремено ће отказати, зависно од случаја, једну или обе конвенције - Хашку конвенцију о продаји од 1964. и Хашку конвенцију о закључењу уговора од 1964 - обавештењем које ће у том смислу упутити холандској влади.

(4) Држава чланица Хашке конвенције о продаји од 1964. која ратификује, прихвати, одобри или приступи садашњој Конвенцији и изјави или је већ изјавила на основу члана 92. да се неће обавезати Делом ИИ ове конвенције ће, у часу ратификације, прихватања, одобравања или приступања отказати Хашку конвенцију о продаји од 1964. обавештењем које ће у том смислу послати холандској влади.

(5) Држава чланица Хашке конвенције о закључењу уговора од 1964. која ратификује, прихвати, одобри или приступи садашњој конвенцији и изјави или је већ изјавила, на основу члана 92, да се неће обавезати Делом III ове конвенције ће, у часу ратификације, прихватања, одобравања или приступања, отказати Хашку конвенцију о закључењу уговора од 1964. обавештењем које ће у том смислу послати холандској влади.

(б) У смислу овог члана, ратификације, прихватања, одобравања и приступања овој конвенцији од стране Држава чланица Хашке конвенције о закључењу уговора од 1964. или Хашке конвенције о продаји од 1964. ступају на снагу тек пошто откази који се захтевају од стране таквих држава у односу на поменуте две конвенције ступе на снагу. Депозитар ове конвенције консултоваће се са холандском владом, као депозитаром Конвенције од 1964, како би се обезбедила потребна координација у том смислу.

Члан 100

(1) Ова конвенција се примењује на закључење уговора само кад је предлог за закључење уговора учињен на дан или после дана ступања на снагу ове конвенције у односу на државе уговорнице о којима је реч у тачки (1) става 1. члана 1. или државу уговорницу о којој је реч у тачки (б) става 1. члана 1.

(2) Ова конвенција примењује се само на уговоре закључене на дан или после дана ступања на снагу Конвенције у односу на државе уговорнице о којима је реч у тачки (а) става 1. члана 1. или државе уговорнице о којој је реч у тачки (б) става 1. члана 1.

Члан 101

(1) Држава уговорница може отказати ову конвенцију, или Део II или Део III ове конвенције, званичним писменим обавештењем упућеним депозитару.

(2) Отказ производи дејство првог дана идућег месеца по истеку дванаестомесечног рока од дана када је депозитар примио обавештење. Кад је у обавештењу наведен дужи рок у коме отказ производи дејство, отказ производи дејство по истеку таквог дужег рока после пријема обавештења од стране депозитара.

Сачињено у Бечу, једанаестог априла хиљаду девет стотина осамдесете, у једном оригиналном примерку чији су арапски, енглески, француски, кинески, руски и шпански текстови подједнако веродостојни.

У потврду чега су доле потписани, прописно опуномоћени од стране својих влада, потписали ову конвенцију.

ЧЛАН 3

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ - Међ